

[Oluf Pedersen.]

Kongstanke, skabte Mistillid og Mistro, samt at Nedrustningen var et Led i Arbejdet for Fredens Bevarelse.

Det er utvivlsomt saaledes, at for Danmark er Udenrigspolitikken det væsentligste Forsvar, og det er med Glæde, jeg giver Udtryk for den Opfattelse, at den højtærede Udenrigsminister har optraadt klogt og korrekt i det fremmede uden at paadrage os farlige Forpligtelser, og jeg mener, at de Angreb, der fra enkelte Sider har været rettet mod den højtærede Udenrigsminister, ikke er berettigede.

Efter det foreliggende Lovforslag skal der ofres 20 Mill. Kr. yderligere paa Luftforsvaret. Saa vidt jeg kan forstaa, er det dog ikke noget Luftforsvar, men i Virkeligheden et Luftangreb, der skal bringes et Offer til. Det er det, der søges Midler til. De 8 Mill. Kr. skal bruges det første Aar og Resten i Løbet af de 3 følgende Finansaar; men saa vidt man kan skønne, er Meningen kun at lave Agitation, og dette fremgaar bl. a. af, at man stiller Forslag om, at der skal nedsættes en Kommission til Overvejelse af, om der er nogen Mening i at anvende de Penge, man først har forlangt bevilget. Jeg ønsker at sige, at for vort Vedkommende er dette Spørgsmaal ikke et Pengespørgsmaal, saa paa det Punkt er vi ikke enige med Det konservative Folkeparti, og naar man fra forskellig Side har været inde paa, at Danmarks Militæruddgifter er forholdsvis smaa, og man ligesom har beklaget dette, saa kan vi ikke deltage i denne Beklagelse; vi finder, det er godt, at vort Militærvæsen er saa billigt som muligt. For øvrigt er der Grund til, naar man nævner Tallene, at gøre opmærksom paa, at der paa dette Omraade har fundet en Ompostering Sted.

Vi finder, det kunde være rimeligt, at der blev nedsat en Kommission til Overvejelse af Ændringer i Forsvarsordningen af 1932, saa at man fik en Ordning svarende til de Opgaver, som det er muligt at opfylde; vi vil gerne medvirke til en saadan Kommissions Nedsættelse, selv om vi ser, at Det konservative Folkeparti paa sin sædvanlige udemokratiske Maade foreslaar, at de smaa Partier holdes ude.

Der kan ogsaa være Grund til at gøre opmærksom paa, at hvis man kan komme over til ændrede Handelsforhold, og jeg tænker her paa fri Tuskhandel, vil det kunne være af Betydning, fordi der er en Fare i, at Staten laver Handelsoverenskomster. Der er den Fare, at enhver Handelskonflikt kan blive en diplomatisk Konflikt.

Jeg mener, vi bør holde os fri for enhver Form for Militarisme. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Nørskov i, at det danske Folk er et Fredens Folk, men jeg mener, vi bør vise dette ved at undlade at betræde den Vej, her er foreslaaet. Selv om vi gerne vil gaa ind i saglige Overvejelser af Ændringer, mener jeg, vi burde vise, vi er et Fredens Folk, ved at mindske Told og Afspærringer. Som det Fredens Folk, vi er, burde vi gaa den modsatte Vej af den her foreslaaede og gaa til at fjerne alle Angrebsvaaben. Der er saa meget mere Grund hertil, som Forholdet er det, at konservativ Politik samlet i Told og Militarisme altid har bragt vort Land i Ulykke.

Aksel Larsen: I Anledning af det her forelagte Lovforslag maa det være berettiget først at gøre en enkelt Bemærkning til Det konservative Folkeparti, maaske nærmere betegnet til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg mener ikke at være uberettiget til at forvente, at det ærede Medlem snarest muligt forlanger Ordet for at staa op og protestere imod dette Lovforslag, som han ganske vist selv er Medforslagsstiller til. Han har nemlig i Anledning af andre Forslag om Bevillinger optraadt adskillige Gange, og i Konsekvens heraf maa det ærede Medlem naturligtvis nu staa op og sige, at han kan ikke være med til at fremme det foreliggende Lovforslag: for det første, fordi han ønsker en samlet Revision af Spørgsmaalet, ikke stykkevis, for det andet, fordi han ikke kan være med til at bevilge Midler, før vi har en samlet Finansplan fra Regeringen. Disse to Argumenter har man hørt saa uendelig tit, naar det drejer sig om Bevillinger til arbejdsløse. Man kan ikke være med til at bevilge det ringeste Beløb til de arbejdsløse, før man har faaet en samlet Revision af Sociallovgivningen, og man kan ikke være med til at bevilge det ringeste Beløb til de arbejdsløse, før man havde en fuldkommen Oversigt — jeg ved ikke for hvor mange Aar — over Regeringens Finanspolitik.

Naa, naturligtvis, selv om jeg burde forvente, at det ærede Medlem ogsaa vil optræde paa den Maade ved den foreliggende Sag, ved jeg, at det ærede Medlem ikke vil gøre det, fordi der for det ærede Medlem er betydelig Forskel paa Udgifterne til Militærvæsenet og Udgifterne til Hjælp for arbejdsløse eller til Arbejdsløshedens Afhjælpning. Men netop derfor bliver det paa den Maade klart for enhver, hvor fuldkommen hult og umedholdeligt det ærede Medlem argumenterer, naar det drejer sig om at finde